

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,
Διπλῶν ὁ τίχος λεπτά 25.
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν.

Συντάκτης
ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 16.
Προπληρωτέα κατ' ἑξαμηνίαν.

Οἱ ἑκούσιοι δούλοι.

Δουλεύομεν εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις πανταχόθεν τοῦ Πανελληνίου συνοικισθέντας κηφήνας· καὶ παρέχομεν εἰς αὐτοὺς πάντα τὰ πρὸς εὐζωίαν μέσα, πᾶσαν τιμὴν εἰς τούτους χρηροῦντες. Αὐτοὶ πλούσιοι, αὐτοὶ ἐν τιμαῖς, αὐτοὶ πρέσβεις, αὐτοὶ γραμματεῖς πρεσβειῶν, αὐτοὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἀνωτέροις ἀξιώμασι τῆς Πατρίδος. Τρέφονται οὗτοι, καὶ πλουτοῦσι καὶ μεγαλύνονται διὰ τοῦ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἀφαρρομένου καὶ εἰς τὴν Πρωτεύουσαν εἰσρέοντος αἵματος καὶ χρήματος ἡμῶν. Σπουδαῖον ἀληθῶς τὸ ζήτημα καὶ τοῦ κόπου ἀντάξιον, ἀλλὰ μήπως ἐν αὐταῖς ταῖς πρωτεύουσαις τῶν Ἐπαρχιῶν δὲν δουλεύομεν κατ' ὁμοίωτον τρόπον; δὲν ἔχρημεν οὐδαμῶς ὄρεξιν νὰ ἐπεξέλθωμεν κατὰ τῶν ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ τοῦ Κράτους κηφήνων τυραννίσκων, ἀφοῦ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας ἔχομεν ἐν μικρογραφίᾳ σχετικῇ τοὺς αὐτοὺς κηφήνας, τοὺς αὐτοὺς τυραννίσκους σὺν τῇ διαφορᾷ, ὅτι οἱ ἐνώπιόν μας εἰσὶν ἀγενέστεροι καὶ αὐθαδέστεροι. Οἱ ἐν Ἀθήναις ἐντρέπονται κάπως, ἐνῶ οἱ παρ' ἡμῖν ἀντιπρόσωποι τῶν οὐτε θεῶν οὐτε ἡμᾶς αἰδοῦνται.

Εὐρέθησαν παρ' ἡμῖν οἰκογενεῖαι τινες ὅχι βέβαια ἀπὸ κτίσεως Κόσμου ἔχουσαι ὑπὲρ ἡμᾶς τὴν καταγωγὴν τῶν, ἀλλ' ἐκ προσεχστάτου παρελθόντος ἔλκουσαι τὴν καταγωγὴν, αἵτινες ἤξιωσαν δικαίωμα, ἅτινα ὁ τόπος πολιτικῶς ἀπαίδευτος καὶ πολιτικῶς μικρόντος διὰ τῆς νηπιώδους ἀνοησίας τοῦ ἀνεγνωρίσει ἐμπιστευθεῖς εἰς τούτους ἑαυτὸν ὀλόκληρον. Ἐκ τῶν οἰκογενειῶν τούτων λοιπὸν ἔχομεν ἀπὸ τῆς ἡμέτερας ἀνεξαρτησίας πᾶσαν τὴν διοικοῦσαν δύναμιν. Ἐξ αὐτῶν βουλευταὶ, ἐξ αὐτῶν Δήμαρχοι, ἐξ αὐτῶν πληρεξούσιοι, ἐξ αὐτῶν Ἰποργοί. Αὐτοὶ διεχειρήθησαν διαρκῶς μὲν τὴν δημοτικὴν ἡμῶν περιουσίαν, ἐνίοτε δὲ καὶ τὰ τοῦ Κράτους. Δὲν πιστεύω νὰ ἦτο δυνατόν οἱ συμπολίται ἡμῶν νὰ χορηγήσωσι τι πλεῖον εἰς τοὺς εὐγενεῖς τούτους Κυρίους.

Ἀλλὰ πῶς ἀνταπεκρίθησαν οὗτοι πάντες εἰς τὰ τόσα ἀγαθὰ καὶ τὰς τόσας τιμὰς μεθ' ὧν τοὺς περιέβαλε ἡ νήπιος ἐμπιστοσύνη τῶν συμπολιτῶν τῶν; Ἐκ τῶν πολλῶν ἑκατομμυρίων, εἰς τὰ ὅποια συμποσοῦνται οἱ τοῦ Δήμου προϋπολογισμοὶ καὶ ἀπολογισμοὶ, μόλις εἶδομεν τὰ ἔργα τοῦ νέου ὑδραγωγείου καὶ τοῦ ἀεριοφότου καὶ ταῦτα ὅμως διὰ δημοτικοῦ δανείου συντελεσθέντα. Ἐκ τῶν πολλῶν ἑκατομμυρίων εἰς τὰ ὅποια ἀπὸ τῆς συστάσεως τῶν Δήμων ἀνέρχονται τὰ ἔσοδα τοῦ Δήμου, εἶδομεν ἀγορὰς τινὰς συντελεσθείσας καὶ ταύτας διὰ νέων δημοτικῶν δανείων. Ἀφίνομεν ὅλως τὸ σπουδαῖον ζήτημα, ἂν ἡ πόλις τῶν Πατρῶν εἶχεν ἀνάγκην τοσούτων ἀγορῶν καὶ ἐρωτῶμεν δὲν εἶχεν ἄλλας τινὰς ἀνάγκας σπουδαιότερας ὁ ἄθλος; Πού εἶνε τὰ δημοτικά του Καταστήματα, πού εἶνε τὰ δημοτικά του Σχολεῖα. Ἄθλος τόσῳ πλούσιος μὲ τέσσαρας ἀγορὰς, δὲν εἶνε αἰσχος νὰ ἔχῃ δύο δημοσυντήρητα Σχολεῖα ἐν καταγωγίαις, τὰ ὅποια ἐντρέπομεθα καὶ νὰ καταδείξωμεν εἰς τοὺς συμπολίτας μας. Εἰς τὸν τρόπον εἰς τὸν ὁποῖον πᾶν σημεῖον τῆς πόλεως εἶνε ἀγορὰ,

ἰδρῦσιν ἀγορὰς πολυδαπάνους καὶ ταύτας διὰ δανείων. Ἡμεῖς Κύριοι Σὰς ἐκάμαμεν βουλευτάς, Σὰς ἐκάμαμεν Δημάρχους διὰ τὴν μᾶς μεταχειρίσασθε ὡς αἱ μητρικαὶ τὰ ἐξ ἄλλης μητρὸς νήπια. Εἶνε βέβαια τούτο ἀγνωμοσύνη καὶ ἀγνωμοσύνη ἢ ὁ βαθμὸς δύσκολον νὰ ὀρισθῇ.

Καὶ αὕτη μὲν εἶνε ἡ ὕλικὴ ζημία εἰς τὴν ὁποίαν ὑπεβάλατε τὸν τόπον διοικοῦντες αὐτὸν σχεδὸν διαρκῶς, ἐγένεσθε ὅμως πρόξενοι εἰς τούτον καὶ ἐτέρας ζημίας ἀληθῶς ἀνυπολογίστου. Οὐδεμίαν ἐδώκατέ ποτε προσοχὴν εἰς τὴν ἡθικὴν τοῦ τόπου ἐκπαίδευσιν. Δὲν θέλω ἐγὼ νὰ εἶπω, ὅπερ πολλοὶ διατείνονται, ὅτι συνέτρεξατε μάλλον τὴν ἡθικὴν τοῦ τόπου ἐξαχρείωσιν, ἀλλὰ παραδέχομαι ἀνευδοκίμως ὅτι καὶ μόνη ἡ ἀδιαφορία Σας εἰς τὸ κεφάλαιον τούτου εἶνε ἔνοχος, Σὰς καθιστᾷ δὲ ὑπευθύνους. Ἡ ἱστορία δὲ παλαιὰ καὶ νέα κεῖται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν παντὸς ὅπως μᾶς δικαιώσῃ.

Οὐδεμίαν λοιπὸν ἀμφιβολίαν, ὅτι μᾶς ἐξελάθετε ὡς χείρους ἔχοντες μόνον ἀνάγκην τροφῆς. Ἐὰν ἡ ψυχὴ εἰς τὸν ἄνθρωπον εἶνε τὸ ὑπέρτερον, ἐὰν αὐτὴν ἰδίως ἐπρεπε νὰ θεραπεύητε εὐγνωμονοῦντες διὰ τὰς τόσας πρὸς ὑμᾶς ὑπηρεσίας μας, ὅχι μόνον οὐδολῶς ἐμεριμνήσατε, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀντίθετον ἐπράξατε. Φαίνεται, ὅτι συμφέρει εἰς Σὰς νὰ ὀδηγήτε σώματα μόνον καὶ ὄχι ψυχὰς, ἢ μάλλον σώματα μετὰ ψυχῶν διεσθαρμένων. Ἐκ τῆς ἐόχου ταύτης ἔλλειψέως Σας, ὅπλα ἢ πληθὺς τῶν διεσθαρμένων ψυχῶν, ὅποια ἢ πληθὺς ἢ ἀμέτρητος τῶν ἐγκλημάτων; Νομίζετε ὅτι δὲν φέρετε εὐθύνην τινὰ; Νομίζετε, ὅτι ὅλα τὰ πομπώδη καὶ ἄσκοπα δημοτικὰ ἔργα Σας δύνανται νὰ ἰσορροπήσωσι τὸ σκότος καὶ τὸ ὄνειδος τὸ ὁποῖον παρουσιάζουν εἰς τοὺς διαβάτας οἱ τόσοι διεσθαρμένοι κάτουκοι τῆς ἡμετέρας πόλεως; Ἀληθῶς εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐκθέσῃ τις ψυχρῶς τὸ ἀδικον ὅπερ πράττουσιν εἰς τὴν δευτερεύουσαν πόλιν τοῦ Βασιλείου, οἱ τοσαύτας εὐεργεσίας καὶ τιμὰς παρ' αὐτῆς λαβόντες. Οὐχὶ αἱ μεγαλοπρεπεῖς οἰκοδομαὶ, οὐχὶ τὰ θέατρα, ἀλλὰ τὸ μεγαλεῖον τῶν ἀρετῶν τῶν κατοίκων ἀποτελοῦσι τὸ ἀγλάισμα μιᾶς πόλεως. Οὕτως, δύνασαι νὰ γείνης Δήμαρχος, βουλευτὴς, ὑπουργός καὶ ὅμως, ἐὰν δὲν ἔχῃς ψυχὴν ἀντάξιον, οὐδεμίαν ἔχεις πραγματικὴν ἀξίαν. Ἡ ἡμετέρα πόλις παρέχει ἡμῖν σπουδαιότητα δυστυχῶς ὑποδείγματα τῆς μεγάλης ὀρθότητος τῆς ἰδέας ταύτης.

Ἄλλ' ἔστω, οἱ διοικοῦντες ἡμᾶς εἰσὶν ἀγνώμονες, εἰσὶ πολιτικοὶ κερδοσκόποι ἀσπλαγχοί, τί πράττει λαὸς ὀλόκληρος γενικῶς ἀναγνωρίζων καὶ συναισθανόμενος πάντα τὰ ἀνωτέρω; Οὐδὲν ὁ ἄθλος! Δουλεῖ ἐκούσιως. Δὲν βλέπει ὁ δυστυχὴς ὅτι ὀλονὲν διαφθειρόμενος, βιάζει πρὸς τὸ ἐγκλημα καὶ τὴν παντοῖαν χρεωκοπίαν. Ἐκπλήσσειται ἀπὸ τὰς ἀγορὰς, δὲν ἐννοεῖ, ὅτι τὰ πάντα διὰ τοῦ ἰδρώτός του γίνονται, καὶ λείπει τὰς χεῖρας τῶν τυραννούντων αὐτόν. Ἐχουσι πολλὰ τὰ ὑπὲρ αὐτῶν σοφιστικὰ ἐπιχειρήματα οἱ παρ' ἡμῖν τυραννίσκοι, τὰ ὅποια δυστυχῶς προώρισται ἐπὶ μακρὸν εἰσέτι χρόνον νὰ ἐπιτυχάνωσι, πιστεύω ὅμως ὅτι θὰ ἔλθῃ ἡμέρα κατ' ἣν πικρῶς θὰ μεταμεληθῶσι, καὶ κατ' ἣν ὀφείλοισι νὰ δείξωσιν ὑπομονὴν ἐὰν

ἀπαντήσωσιν ὄντα ἄπερ αὐτοὶ οὗτοι παρεσκευάσαν ἄθλια καὶ ἔλεεινά. Μέχρις ἐκείνης τῆς μακαρίας ἐποχῆς ἂς δουλεύομεν ἐκούσιως, παρηγορούμενοι προσωρινῶς μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι ἐὰν ἡμεῖς διεφθάρημεν, οἱ διοικοῦντες ἡμᾶς μᾶς ὑπερτεροῦσι καὶ κατὰ τούτο.

Ἰδιότροπος.

Ἐχομεν ὑπ' ὄψει τὴν ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Βώλου ἀπευθυνθεῖσαν ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ ἐπὶ τῇ προσεγγίσει τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν. Καθ' ὃν χρόνον οἱ πλείστοι τῶν ἄλλων βουλευτῶν κατήλθον ἤδη εἰς τὰς ἐπαρχίας τῶν, ὅπως ἐπεπεργήσωσιν εἰς τὰς ἐκλογὰς ταύτας, ὁ κ. Φιλάρτος προέκρινε ν' ἀπευθύνῃ τὰς πολιτικὰς του συμβουλὰς ἐντεῦθεν πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς αὐτοῦ, αἵτινες ἐμπνέονται ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀνεξαρτήτου καὶ φιλελευθέρου πνεύματος, ὑπ' οὗ καὶ ἡ ἐν γένει πολιτεία τοῦ βουλευτοῦ τούτου καὶ αἱ ἐν τῇ βουλῇ ἀγορεύσεις του. Ὁ κ. Φιλάρτος κατακρίνει γενικῶς τὴν ἀνάμειξιν τῶν βουλευτῶν εἰς τὰ τῶν δημαρεισιῶν ὡς ὀλεθρίαν καὶ ἀποβλέπουσαν μόνον εἰς τὴν διαιώνισιν τῆς προσωπικῆς πολιτικῆς ἐπιρροῆς. Οἱ δῆμοι λοιπὸν ἔχουσι ἀνάγκην χειραφετήσεως ἀπὸ τῆς σιδηρᾶς κηδεμονίας τῆς διοικήσεως, ἢς ἀτυχῶς γίνεται πατριαστικὴ χρῆσις, ἔχουσι ἀνάγκην ν' ἀπαλλαγθῶσιν ἀπὸ τῆς ἐπιρροῆς, εἴτε τῶν βουλευτῶν, εἴτε τῶν ὀργάνων τῆς ἐξουσίας. Ὁ κ. Φιλάρτος ἀναλύει τὰ ἐκ τοῦ ἰσχυρόντος ἤδη συστήματος προερχόμενα ἀποκλήματα καὶ ἐξαιρεῖ τὰς συνετείας τῆς μεταρρυθμίσεως καὶ βελτιώσεως αὐτοῦ, ἐν τέλει δὲ παρέχει χρήσιμους καὶ πατριωτικὰς συμβουλὰς πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς αὐτοῦ περὶ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἀξίας τῆς ψήφου αὐτῶν. Ἀληθῶς ὁ βουλευτὴς Βώλου πράττει τὸ καθήκον του καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ὀδηγούμενος ὑπὸ τοῦ ἀγνοτέρου πνεύματος, καὶ θὰ ἦτο εὐχὴς ἔργον ἂν αἱ εὐγενεῖς αὐτοῦ παραινέσεις, αἵτινες ἐξαιροῦσι τὸν πολιτικὸν χαρακτηρὰ τοῦ διδόντος μάλλον ἢ τῶν λαμβανόντων, εὕρισκον τὴν προσήκουσαν ἡχώ, μολοντί πολὺ ἀμφιβάλλομεν, ἂν καὶ βεβαίως οἱ ἐργαζόμενοι πρὸς ὠρισμένον ἀγαθὸν σκοπὸν ἀδιαφοροῦσι διὰ τὸ ἄμεσον ἀποτέλεσμα τῶν λόγων τῶν, ἐλπίζοντες ἐπὶ τὸ μέλλον πάντοτε.

Ταῦτα γράφει ἡ Ἐφημερίς τῶν Ἀθηνῶν περὶ τῆς πολιτείας τοῦ ἀξιότιμου βουλευτοῦ Βώλου, τὴν ἀνάγνωσιν δ' αὐτῶν συνιστῶμεν τοῖς ἡμετέροις συμπολίταις, ἰδιαιτέρως δὲ τοῖς βουλευταῖς ἡμῶν. Τὸ βουλευτικὸν ἀξίωμα ἐπιβάλλει πλὴν τῶν ἐν τοῖς νόμοις ἀναγεγραμμένων καθήκοντων καὶ ἔτερα ἔγγραφα οὐχὶ ἡσόνος σημαντικότητος, ἅτινα ὁ βουλευτὴς δὲν δύναται νὰ παραβλέπῃ χωρὶς νὰ προδίῃ τὴν ἀποστολήν του. Ἐκ τῶν τοιούτων ἀναντιρρότως ἐστὶ καὶ τὸ καθήκον τοῦ διαφωτίζειν τοὺς πολίτας περὶ τὴν ἐνάσκησιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν καὶ τοῦ συντελεῖν εἰς τὴν ἀπρόσκοπτον καὶ ἀποτελεσματικὴν λειτουργίαν τῶν θεσμῶν. Φρονοῦμεν ὅτι οἱ ἡμέτεροι βουλευταὶ μέχρι τοῦδε, οὐ μόνον δὲν ἐξετέλεσαν τὸ καθήκον τοῦτο, ἀλλὰ ἐν πάσῃ περιστάσει συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ ἐπέχεται πάντοτε τὸ ἐναντίον ἀποτέλε-

σμα' προσεπάθησαν δηλονότι πάντοτε και παντοτρόπως να συσκοτίσωσι την συνείδησιν του κοινού εν πάση ώρα καθ' ην εκ της λελογισμένης ένασκίσεως των δικαιωμάτων του ηρτηται η καλή εκβάσις σημαντικών κοινών υποθέσεων και έδιδαν την νοθείαν των θεσμών μετά τοσαύτης επιτυχίας, ώστε να καταστήσωσιν αυτούς στείρους των εξ αυτών προσδοκωμένων αγαθών αποτελεσμάτων.

Δεν έχομεν ανάγκην προς απόδειξιν τούτων ν' ανατρέξωμεν πολυ μακράν και να αναζητήσωμεν τας περιστάσεις καθ' ας οι ήμέτεροι βουλευται, επρόδωκαν κατά τοιοῦτον τρόπον την αποστολήν των. Δυστυχώς δι' αυτούς αι ήμέραι ας διερχόμεθα και τα γινόμενα εν αυταίς εν σχέσει προς τας επικειμένας δημοτικάς εκλογάς, εἰσι λίαν εκφραστικά και, ως εἶπεν, αυτόλαλα καταγγέλλουσι την προδοσίαν των ταύτην. Πρόκειται μετ' ὀλίγας εβδομάδας ὁ λαός να εκλέξη τούς δημοτικούς αρχοντας, να ένασκήση δηλονότι καθήκοντα αληθοῦς ίερωσύνης και να θέση τας βάσεις της ευημερίας του, να ὄρση δὲ νέαν ἀφετηρίαν εις την ευεργετικήν επίδρασιν του δημοτικου θεσμου, τὸσον στενωῶς συνδεδεμένον και προς τὸ πολιτικὸν σύστημα και προς την ατομικήν ενεργειαν καθόλου. Τί πράττουσιν οι ήμέτεροι βουλευται επί του προκειμένου προς διαφώτισιν των πολιτών; Πῶς εργάζονται να καταστήσωσιν ευεργετικὸν θεμελιώδη θεσμόν, τὸ δημοτικὸν σύστημα, ἐξ οὗ μέχρι τοῦ νῦν παρήχθη μόνον περισσὴ κακοδαιμονία και διὰ τὰ άτομα και διὰ την κοινότητα; Τί πράττουσι και πῶς εργάζονται εἶναι γνωστὸν τοῖς πᾶσι και δὲν εἶναι χρεία να τὸ εκτυλιζόμεν ήμεῖς ενταῦθα. Προσηλωμένοι εις παλαιὰς εἴσεις και ἀξιοθρηνήτους πλάνας ἀνίστανται πολέμιοι πάσης ιδέας ἰκανῆς να τάμη νέας ἐδοῦς εις τὰ πολιτικά ἔθνη του κοινου και εις την πρόοδον του τόπου, και μετὰ ζέσεως ἀξίας καλλητέρου ἀντικειμένου αγωνίζονται να διαιωνίσωσι σύστημα ἐξ οὗ μέχρι τοῦδε οὐδὲν ἀγαθὸν προήλθε διὰ τας κοινότητας' θέλοντες δὲ τούς θεσμούς, ὄργανα υπηρετικὰ των ἰδιαιτέρων αὐτῶν συμφερόντων προσπαθοῦσιν ὅλαις δυνάμεσι να δώσωσι και εις τὸν δημοτικὸν θεσμόν την ὀρεστότητα των συμφερόντων των ἐκείνων, ἐξευτελιζουσιν αὐτόν, τὸν διασειουσιν ἐκ της συνειδήσεως του πλήθους και τὸν καθιστῶσιν ἀνίκανον να δημιουργήση την εὐδαιμονίαν των δημοτῶν. Πᾶσαν ιδέαν ὑγιεστεραν ἀγωνίζομένην να ἐπικρατήση ἐν τῷ δημοτικῷ συστήματι προσπαθοῦσι να καταπνίξωσιν ἐν τοῖς ἀπαργάνοις, και γίνονται, οὕτως εἶπεν, οἱ δεσμοφύλακες της διανοίας του λαου ἐπιεμένης ν' ἀνέλθῃ εις ἀνωτέραν σφαίραν. Νομίζομεν ὅτι τοιαύτη πολιτεία των ήμετέρων βουλευτῶν ἀδικεῖ και ἑαυτούς και τὸν τόπον, ἐὰν δὲ προσπορίῃ αὐτοῖς ἐνίοτε μικρὸν και ἐφήμερον κέρδος, ζημιῶι ὅμως αὐτούς εις τὰ καιρία και τοῖς παρασκευάζει πολλὰς διὰ τὸ μέλλον ἀπογοητεύσεις, ἀπὸ του νῦν δὲ στερεῖ αὐτούς της ἐμπιστοσύνης της νοημονεστερας μερίδος των ἐκλογέων, ητις λαμβάνει ὑπὸ ἀκριβῆ σημείωσιν τὸ ποῖον ἐκάστου των ἡγετῶν των τοπικῶν κομμάτων και θὰ γνωρίζῃ μίαν ἡμέραν εις τίνα ἐξ αὐτῶν δύναται ν' ἀποβλέψῃ μετ' ἐμπιστοσύνης. Ἐλπίζομεν ἐντούτοις ὅτι ἀπαντες οἱ ήμέτεροι βουλευται δὲν θὰ ἐμμείνωσιν ἡλιθίως εις την πλάνην και ὅτι, ἐπιφυλάσσεται εις τούς πονοῦντας τὸν τόπον ἢ παρηγορία να ἴδωσι και τινὰς ἐξ αὐτῶν τρεπομένους την εὐθειαν ὁδὸν, ητις ἀγει πάντοτε εις τέρμα ἀσφαλὲς και ἐντιμον.

Πρὸς συμπλήρωσιν ἔσων ἐγράψαμεν εις τὸ προηγούμενον φύλλον περὶ προστασίας των πτηνῶν, μεταφέρομεν εις τὰς στήλας ήμῶν και την κάτωθι ώραίαν ἐπικλησιν του καθηγητου κ. Θ. Ἀφεντούλη δημοσιευθεῖσαν ἄλλοτε ἐν τῇ «Παλιγγενεσίᾳ»

Ἔλεος διὰ τὰ μικρὰ πτηνὰ.

Καθ' ἡμέραν παριστᾶμεθα εἰς σκανδαλώδες και

ἀξιοποινον θέσμα, εις τὸ μαρτύριον μικρῶν και ἐρασιμῶν ὑπάρξεων, τὰς ὁποίας ἐπλασεν ὁ δημιουργὸς ὄχι μόνον διὰ να καθωραϊζουσι τούς ἀγρούς μας και τὰς ἀρούρας μας, ἀλλὰ και διὰ να προφυλάσσωσι τὰ δένδρα και τούς καρπούς μας ἀπὸ τοσοῦτων καμπῶν και καθάρων, οἱ ὅποιοι τὰ κατατρώγουσι και τὰ ὑπονομεῖουσιν διαρκῶς. Καθ' ἡμέραν βλέπομεν ἐν ταῖς ἀγοραῖς και ἐν ταῖς τριοδύς κατά πεντηκοστής και ἑκατοστής τὰ ἀθῶα μικρὰ πτηνὰ, παραδιδόμενα εις πώλησιν και εις τὰ διὰ βίου βασανιστήρια—παραδιδόμενα, λέγομεν εις την μικρὰν παιδικὴν ἡλικίαν, ἢ και εις την ἡλίθιον ἐνηλικιότητα—ἄχ! τὰ ἐπίχρυσα, τὰ τοικιλόχρσα, τὰ χαριέντα ἐκείνα και μικρὰ στρουθία, τὰ ὁποία τόσον γλυκείαν διαχύνουσι την ἀρμονίαν των εις τούς κήπους, εις τὰ δάση και εις τούς ἀγρούς. Τίποτε δὲν μᾶς στεροῦν αι ἐρατεινὰ ἐκείνα ὑπάρξεις' τίποτε δὲν μᾶς βλάπτουν' ἀλλὰ και οὔτε διὰ της σαρκός των δύνανται να θεραπεύσωσι τὰς ἀγρίας ὄρνιθας της γαστρὸς μας. Δὲν μᾶς ζητοῦν τὰ μικρὰ πτηνὰ τίποτε ἄλλο, εἰμὴ ὀλίγην εὐσπλαγχνίαν, τίποτε ἄλλο εἰμὴ να τὰ λησμονήσωμεν τουλάχιστον διὰ να ζήσωσι εις τὰ ἀχανῆ πεδία, τὰ ὁποία μᾶς καθυπέταξεν ὁ θεός—να ζήσωσι τὰ ἀθῶα στρουθία ἀνενόχλητα, ἐλεύθερα, ἀβασάνιστα, ὅπως τὰ ἐπλασεν ἐκεῖνος ὁ ἐκτείνων την ευεργετικήν του παλῶμην και δαφιλύων ζῶν ἐπὶ ἔρημον και ἐπὶ λειμῶνα. Ἄλλ' ήμεῖς—ὄχι ὁ ἄνθρωπος ὁ πολιτισμένος' ήμεῖς—ὄχι ὁ ἄνθρωπος ὁ διδαχθεὶς να σέβηται την κτίσιν, ὅταν δὲν εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαία προς συντήρησιν του, ἀλλ' ήμεῖς οἱ ἄγριοι, οἱ βάρβαροι, ὀπλιζοντες την βέβηλον χεῖρα των με δόκτια και σαγήνας, ἀπολύομεν τὰ ἀνόητα παιδία μας εις τούς ἀγρούς, ἀντὶ να τὰ πέμψωμεν εις τὰ σχολεῖα κατά τὸν νόμον, ἢ να τὰ ὑποβάλωμεν εις ἐντιμον ἐργασίαν, ἐξ ἧς και δι' ἧς μέλλουν να διαπλευσθῶσι πολῖται χρῆστοι—ἀφίνομεν τὰ παιδία ἀπὸ 8 ἐτῶν μέχρι των 13, και μάλιστα παιδία των πενομένων συμπολιτῶν μας, κατ' ἐξοχὴν παιδία ὄρφανὰ, να περιφέρωνται εις τε χέρσους και εις καλλιεργημένους ἀγρούς περίεξ της πόλεως καθ' ὀμίλους μικρούς, και συμφεηρόμενα εις παντοίας και ἀκατανομάστους κακοθησίας, να σαγηνεύουσιν τὰ ἀθῶα στρουθία, και να φέρουσιν προς πώλησιν εις την ἀγοράν, διὰ να χρησιμεύσωσι εις ἀπάνθρωπον ἄθλημα των νηπίων και των μικρῶν, διὰ δὲ του προϊόντος της πωλήσεως να πορισθῶσι τὰ μέσα μείζονος και βαθυτέρας διαφθοράς. Ἐξ αὐτῶν των παιδιῶν, των σαγηνευτῶν των μικρῶν και ἀθῶων στρουθίων, στρατολογουῦνται οἱ τολμηροὶ ἐκείνοι και ἐπιδέξιοι-νυκτοκλέπται, οἱ ἀναρρυχόμενοι ὡς οἱ αἴλουροι τούς περιβόλους των οἰκίων μας, και ἐπισκεπτόμενοι και λεηλατοῦντες τούς ὀρνιθῶνας και τὰ πλυνητήριά μας.

Πολλάκις ἠσθάνθημεν αἰμαίουςσιν την καρδίαν μας εις την θεαν των μικρῶν ἐκείνων πλασμάτων, τὰ ὁποία καθιεργμένα ἀπότιστα και ἄσιτα ἐν στενοῖς κλωβοῖς, διὰ του κλαυθμηρου και διακεκομμένου των ἄσματος ἐφαίνοντο ὡσεὶ ἐπαιτοῦντα παρὰ του θεατου οἰκτιρμόν, ἄχ! και ὀλίγον ἀέρα. Μὲ τὸν στεναγμὸν εις τὰ χεῖλη, ἐκάμφθημεν πολλάκις ὑπὲρ των ἀποτροπαίων ἐκείνων κλωβῶν, ἡγοράσαμεν ἀντὶ 5 και 10 λεπτῶν πάντας τούς αἰχμαλώτους, και τὸν ἕνα μετὰ τὸν ἄλλον ἀπεδώκαμεν αὐτούς εις την ἐλευθερίαν και την ζῶν. Ἄμα ἀνοίγονται τὰς πτέρυγας των προς τὸν αἰθέρα τὸν γαλανόν, ἡκούομεν αὐτὰ τονίζοντα τὸν γλυκὺν ὕμνον της ἐλευθερίας, και τῇ ἀληθείᾳ πλέον ἢ ἀπαξ ἠσθάνθημεν τὸ βλέφαρόν μας να ὑγρανθῇ ἀπὸ χαρὰν παιδικὴν ἐπὶ τῷ ἀκούσματι. Τί εἶναι ἡ ἐλευθερία! Μᾶς θέλγει και εις αὐτὴν ἀκόμη την ἄλογον κτίσιν! και ὅμως ὡσανεὶ ἐπέπρωτο ἐν τῇ ἀρχεγονῶν καθέδρᾳ αὐτῆς να μετατρέπεται πολλάκις εις σκληρὰν εἰρωνίαν, βλέπομεν αὐτὴν ποδοπατουμένην καθ' ἡμέραν ἐνώπιόν μας, και οὐδεὶς ήμῶν ἐκτείνει ἀντιλήπτορα χεῖρα, οὐδεὶς ήμῶν αἰσθάνεται, ὅτι ἔχει καθῆκον ἐπιβεβλημένον εις

πᾶσαν ἐξευγενισμένην ψυχὴν,—τὸ καθῆκον του να ἐκτελῆ χεῖρα ἀρωγὸν προς την πάσχουσαν κτίσιν, ἀδιάφορον ἐὰν ἦναι λογικὴ ἢ ἄλογος, ζωικὴ ἢ φυτικὴ. Τίς ἔχει τὸ δικαίωμα να βασανίζῃ τὰ πλάσματα του θεου; Ἢ μήπως ὁ ἄνθρωπος δὲν συνειθίζεται ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων εις την ἀπάνθρωπιαν και την σκληρότητα, ὅπως εις την εὐσπλαγχνίαν και την ἀγάπην;

Ἄχ, λυπηθῆτε τὰ μικρὰ και ἀθῶα στρουθία!

Ἀπαγορεύσατε, ὅπως εἶναι ἀπαγορευμένον ἀπανταχοῦ της πεπολιτισμένης Εὐρώπης, ἀπαγορεύσατε την καταδίωξιν και αἰχμαλωσίαν και βάσανόν των. Ἀφετέ μας την εὐχρηστίσιν, ὅταν διευθύνωμεν τὸ βῆμα εις τούς ἀγρούς, να τέρπεται και ἡ ἀκοή και ἡ ὄρασις μας ἀπὸ τούς ἀθῶους ψάλτας της ἐρημίας! Μὴ μᾶς εἶπτε ὡς ὁ κ. Διευθυντῆς της Ἀστυνομίας, τὸν ὅποιον ἰκετεύσαμεν να ἀπαγορεύσῃ την ἐν τῇ ἀγορᾷ και κατά τὰς ὁδοὺς πώλησιν των μικρῶν στρουθίων, μὴ μᾶς εἶπτε, ὡς ὁ κ. Διευθυντῆς της Ἀστυνομίας, ὅτι δὲν ἔχει νόμον διὰ να πράξῃ τοιοῦτον μικρὸν καλόν. Ἀλλὰ μήπως δὲν ἔχει νόμον ἐμποδίζοντα την ἀργίαν και την κακοῆθειαν;

Θ. Ἀφεντούλης.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ βουλευτῆς ήμῶν κ. Ἀριστ. Κοντογούρης ἐξέδοτο εις φυλλάδιον ἰδιαιτέρον την Λογοδοσίαν του, ἢν προφορικῶς ἔδοτο προς τούς ἐκλογεῖς του ἐν τῇ Πλατείᾳ Γεωργίου Α' κατά την 10 και 22 Ἀπριλλου ε. ε.

Καθ' ας έχομεν διαβεβαιώσεις, ὁ βουλευτῆς της ἐπαρχίας ήμῶν κ. Ἄρ. Κοντογούρης δὲν ἀπέφασκε μέχρι του νῦν ὀρεστικῶς να κατέλθῃ εις τὸν προσεχῆ δημοτικὸν ἀγῶνα. Την ὑποψηφιότητά του προτεινοῦσι φίλοι και ὁμόφρονες αὐτῷ, οὔτε δὲ θὰ ὑποδυθῇ αὐτὴν σπουδαίως μόνον ἐὰν αὐτὴ θεωρηθῇ ἀναγκία—να συγκεντρώσῃ τὰς ψήφους ἐκείνων οἵτινες οὔτε την ἐνεστῶσαν κατάστασιν ἀποδέχονται, οὔτε προσδοκῶσι τί ἀγαθὸν ἐκ της ἄλλης της ἐτοιμαζόμενης ἤδη να την διαδεχθῇ. Εὐχαρίστως προσέτι παρετηρήσαμεν ὅτι ὁ κ. Α. Κοντογούρης δὲν εἶναι ἀδιάλλακτος και προς τὰς νεωτέρας ιδέας της χειραφετήσεως του Δήμου ήμῶν ἀπὸ των τοπικῶν κομμάτων, οὔδὲ ἀδύνατον φαίνεται αὐτῷ να ἐργασθῇ εις πραγματώσιν των: Μέχρι τοῦδε ἀναρτᾷ τοῦτο ἐκ τινων ὄρων οἵτινες δὲν ἀποβλέπουσιν εις την βάσιν και εις τὰ καιρία, ὡστε δὲν εἶναι τολμηρὸν να εἶπῃ τις ἀπὸ του νῦν ὅτι ὁ βουλευτῆς ήμῶν οὔτος δὲν θέλει μέχρι τέλους διαψεύσει ἑαυτόν, οὔδὲ πρώτην ἤδη φοράν θὰ παραδίδῃ ἐν τῇ πολιτείᾳ του τὸ ὑγιὲς φρόνημα του τόπου.

Ὁ ἐνταῦθα ἀσύλλογος των Πολιτῶν μετὰ ἐπανειλημμένας συνεδριάσεις περὶ του Δημοτικου ζητήματος, καθ' ας μετὰ περισκέψεως συνεζήτησεν αὐτὸ, ἀπεφάσισε κατά την συνεδρίασιν της χθὲς να ὑποδείξῃ την προσεχῆ δευτέραν τὸν ὑποψήφιον αὐτου Δήμαρχον.

Μετὰ τριάκοντα και τεσσαρῶν ἐτῶν ἐντιμον και συνεχῆ ὑπηρεσίαν παρητήθη της θέσεως του Συμβολαιογράφου ἐνταῦθα ὁ σεβαστὸς ήμῶν συμπολίτης κ. Νικόλαος Θωμόπουλος, συντάξας κατά τὸ μακρὸν τοῦτο χρονικὸν διάστημα, τριάκοντα και ἐπτὰ χιλιάδας συμβολαιογραφικὰς πράξεις, ἐν αἷς περιλαμβάνονται αἱ σημαντικώτεροι συμβάσεις της παρ' ήμῖν ἐμπορικῆς και ἀστυκῆς κινήσεως. Ἀποχωρῶν ὁ κ. Θωμόπουλος της συμβολαιογραφικῆς ὑπηρεσίας ἐγκαταλείπει δυσαναπλήρωτον ἐν αὐτῇ κενόν, ὃ δύναται μόνον πληρῶσῃ τὸ ἴδιον παράδειγμα, ἐὰν ἀποβῇ τοῦτο ὑπογγραμμὸς εις τούς νεωτέρους συναδέλφους του. Την μακρὰν ὑπηρεσίαν του κ. Θωμοπούλου διηνεκῶς καθοδήγει ἄκρα ἀφοσίωσις προς τὸ καθῆκον, ζῆλος ὑπέμετρος εις την ἐξασφάλισιν των δικαίων των πολιτῶν, τιμιότης οὐδέποτε ἀμφισβητηθεῖσα, προσοχὴ δὲ και περισκεψὶς ἀποκλείουσα πᾶσαν περι-

πλοκήν. Ἐν ἐνὶ λόγῳ τὴν ὑπηρεσίαν ἐλογήσατο ὁ κ. Θωμόπουλος πάντοτε, ἀληθῆ ἱερωσύνην καὶ ὡς τοιοῦτος λειτουργὸς ἐθεωρήθη πάντοτε ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν του, περὶ οὗ μαρτυρεῖ ἡ ἀεὶ ἐμπιστοσύνη μεθ' ἧς καὶ ἰδιώται καὶ σωματεία καὶ πιστωτικὰ καταστήματα ἐναπέθετον εἰς χεῖρας του τὰ ἐπισημαντικώτερα συμφέροντα.

Ἀποχωρῶν ἤδη τῆς ὑπηρεσίας ἐγκαταλείπει, ἐπαναλαμβάνομεν, κενὸν δυσαναπλήρωτον ἐν αὐτῇ καὶ ἀξιομίμητον παράδειγμα τοῖς συναδέλφοις του, συνεπιφέρει δὲ τὴν ὑπόληψιν καὶ τὸν σεβασμὸν τῶν συμπολιτῶν του ἀμέριστον, πολίτημον ἀμοιβὴν τῆς ἀμέμπτου ἐργασίας του. Τὴν δημοσίαν ταύτην ἀναγραφὴν τῆς ἐντίμου ὑπηρεσίας τοῦ κ. Θωμοπούλου ὁ ἐγγχώριος τύπος δὲν εἶδονατο νὰ παραλείψῃ, εὐτυχεῖς δὲ λογιζόμεθα ἐπιτελοῦντες ἡμεῖς σήμερον τὸ καθήκον τοῦτο.

— Τὸν κ. Ν. Θωμόπουλον, διεδέχθη ὡς συμβολαιογράφος ἐνταῦθα ὁ κάλλιτος νέος κ. Κωνστ. Χρηστούπουλος, εἰς τὸν ἴδιον δ' ἐνεπιστεύθη καὶ τὸ ἀρχεῖον ἐκεῖνου. Τὸν διάδοχον τοῦ κ. Θωμοπούλου διακρίνουσι πολλὰ προσόντα, ἵνα εὐδοκίμησεν ἐν τῷ σταδίῳ του, ἐμορφώθη δὲ ἐν τῷ γραφείῳ ἐκεῖνου καὶ τοῦτο ἔσται αὐτῷ πάντοτε πολὺτιμος σύστασις.

— Ὁ κ. Γεώργιος Δ. Χαϊδάς γνωστὸς γενόμενος ἐν τῇ πόλει ἡμῶν διὰ τὴν ἐξειδικασμένην ἱκανότητα, καὶ τὴν ἐμπειρίαν του, ὡς ἀρμοστοῦ καὶ διορθωτοῦ κλειδοκωμῶδων, ἀπεκατέστη ἤδη ἐνταῦθα, κατοικήσας ἐν τῇ ἀνω πόλει παρὰ τὸν Ναὸν τοῦ Παντοκράτορος· ἡ ἔλλειψις τοιοῦτου εἰδικοῦ τεχνίτου, εἶχε καταστῆ ἑπαισθητὴ, ἤδη δὲ οἱ ἔχοντες κλειδοκωμῶδων, καὶ τοιοῦτοι εἰσι πλείστοι ἐνταῦθα, θέλουσιν εὐρίσκει πρόχειρον τὴν καλὴν ἀρμογὴν αὐτῶν καὶ τὴν ἐντελῆ ἐπιδιορθώσασιν.

— Εἰς τὴν ἐπ' ἐσχάτων γενομένην ἐν Ἀθῆναις ἐκθεσὶν τῶν Ἀθῆναι μόνος ἐκθέτης ἐκ τῆς πόλεως ἡμῶν προσήλθεν ὁ ἀξιότιμος ἡμῶν φίλος κ. Ἰωάνν. Μακρυγιάννης. Τὰ ὠραιότατα αὐτοῦ ἄπια, ἄτινα ἐξέθετο, ἔτυχον βραβεῖου, διὰ τὸ ἀριστον εἶδος τῶν καὶ τὴν καλλίστην διατήρησιν τῶν.

— Ἀνεξετάστως ἡ ἐφημερὶς ἀ' ἐπὶ τὰ Πρόσωπα ἐμέμφθη τὸν διορισμὸν τῶν δύο μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἐξακριβώσεως τῶν οἰνοπνευμάτων. Εἴμεθα καλῶς πληροφορημένοι, ὅτι ὁ ἐνταῦθα Νομάρχης ἀπετάθη εἰς τὰ διαπρεπέστερα πρόσωπα τὰ ἔχοντα ἐπιστημονικὰς γνώσεις, ἀλλὰ δὲν ἐδέχθησαν τὸν διορισμὸν ἐπομένως διορίσθησαν ὑπὸ τοῦ Νομάρχου πρόσωπα τοιαῦτα ἄπερ ἐντίμως καὶ εὐδόκως ἐκπληροῦσι τὸ καθήκον τοῦτο καθὰ ὁ ἀρμόδιος Βερηνοδικῆς καὶ Οἰκονομικῆς Ἐφορῆς εἶναι εἰς θέσιν νὰ βεβαιώσωσι.

— Αὐριον ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, ὁ κ. Κωνστ. Φιλόπουλος δὲν δέχεται ἐπισκέψεις.

— Γενομένων τῶν ἀρχαιρεσιῶν τοῦ Συλλόγου Ἀλληλοβοηθείας ἀ' Οἰκονομίας διὰ τὸ τέταρτον ἔτος (12 Ἀπριλίου 1883 — 12 Ἀπριλίου 1884) ἐξελέχθησαν Πρόεδρος μὲν, τὸ τέταρτον ἤδη, ὁ κ. Χρ. Α. Ρηγόπουλος, μέλη δὲ τῆς ἐπιτροπῆς οἱ κ.κ. Ἀθ. Κορακιανίτης, Ἡρ. Β. Φραγκόπουλος (γραμματεὺς) Σπ. Βιτζέντζος καὶ Χρ. Γ. Σαραντόπουλος· τοῦ συμβουλίου ἀπαρτισθέντος ἐκ τῶν κ.κ. Ν. Α. Χαροκόπου, Ι. Λαζαρίδου, Α. Κάβουρα, Ἀθ. Περδικάρη, Δημ. Γ. Ἀποστολοπούλου καὶ Β. Κυπριάδου.

Τὰ ἐν τῷ «Φανῶ» γραφέντα ὑπὸ τινος κρυπτομένου ὑπὸ τὸ στοιχεῖον Γ. περὶ τοῦ κ. Νομάρχου προξενούσιν ἀληθῶς βδελυγμίαν καὶ ἀποστροφὴν εἰς πάντα ἐντίμον πολίτην. Ἐὰν μάθῃ τὸ κοινὸν ὅτι ὁ γράψας τὰ ἀνούσια ἐκεῖνα εἶναι τις θελήσας νὰ διορίσῃ μέλος τῆς ἐπὶ τῶν οἰνοπνευμάτων Ἐπιτροπῆς τὸν ἀδελφόν του, ἄλλοτε οἰνοπνευματοπώλην, νῦν δὲ ἀνίκανον, δι' ἐλάττωμα γνωστότατον, πρὸς πᾶσαν ἐργασίαν καὶ διὰ τοῦτο περιθάλπόμενον ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ ταμείου, θὰ συλλάβῃ τὴν ἰδέαν ὅτι ὁ τύπος πλειστάκις δὲν ἐξυπηρετεῖ τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ χρησιμεύει ὡς ὄργανον

φρικώδους συγχύσεως τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ ψεύδους.

Καλὸν εἶνε νὰ διδῶσιν οἱ τοιοῦτοι αὐθάδεις λόγον πρὸς τὴν δικαιοσύνην.

Εἰς φίλος τῆς ἀληθείας.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην καθ' ἣν πολλοὶ ποιοῦνται χρῆσιν τῶν θαλασσίων λουτρῶν, ἀξιοτιμὸς φίλος ἐπιστέλλει ἡμῖν πρὸς δημοσίευσιν τὴν ἐπομένην περὶ αὐτῶν πραγματείαν, ἣν ὡς ἀξίαν λόγου καὶ λίαν ἐπίκαιρον συνιστῶμεν τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις.

Περὶ θαλασσίων λουτρῶν.

Ἡ χρῆσις τῶν θαλασσίων λουτρῶν κατήντησε πάγκοιτος. Κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτῶν οὐ μόνον οἱ παράλια οἰκοῦντες ἄρροίζονται λουόμενοι καὶ κολυμβῶντες ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν μεσογειῶν οὐχὶ ὀλίγοι καταβαίνουσιν εἰς τὰ παραθαλάσσια ἐπίτηδες διὰ τὰ λουτρά. Πολλοὶ ἀποκαμόντες ἐκ τῆς ἐν καιρῷ τοῦ χειμῶνος ἐργασίας, ἡ διάγοντες ὡς ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτῶν βίον καθέδριον καὶ ὀπωσθήποτε ἐξασθενήσαντες, ἐπιζητοῦσι κραταίωσιν καὶ ἐμπέδωσιν τῆς κλονουμένης αὐτῶν ὑγείας καὶ ἔρχονται ν' ἀντλήσωσιν ἀπὸ τῶν λουτρῶν ἐνίσχυσιν πρὸς νέους κόπους. Ἀλλὰ καὶ ἄρρωστοι ἐκ διαφόρων νόσων παραγγέλλονται ὑπὸ τῶν ἰατρῶν νὰ υποβληθῶσιν εἰς τὴν διὰ θαλασσίων λουτρῶν θεραπείαν, πρὸ πάντων δὲ χοιραδικὰ παιδία καὶ χλωρωτικαὶ κόραι καὶ ἀνεμικαὶ καὶ ὑστερικαὶ γυναῖκες καὶ ἐν γένει οἱ λεγόμενοι νευρικοί. Εἶνε τάχα ἀξία τῆς φήμης καὶ δικαιολογεῖ τὴν τόσον διαδεδομένην χρῆσιν αὐτῶν προφανῆς ὠφέλεια, ἡ καὶ τὰ θαλάσσια λουτρά, ὅπως καὶ τόσα ἄλλα, ἐπιβάλλει ὁ συρμὸς καὶ ὑπαγορεύει ἡ συνήθεια, ἀντὶ δὲ ὠφελείας γίνονται, πρόξενον βλάβης καὶ παθῶν πολλάκις βαρέων;

Ὅπως ἀπαντήσωμεν εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο, ἀνάγκη προηγουμένως νὰ εἴπωμεν ὀλίγα περὶ τοῦ θαλασσίου λουτροῦ καθόλου καὶ τῶν ἐνεργειῶν αὐτοῦ.

Ἡ ἐν θαλάσσῃ λουσις δὲν ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἀπλὴν ψυχρολουσίαν, οὐδὲ τὸ θαλάσσιον λουτρὸν εἶναι ἀπλῶν ψυχρῶν λουτρῶν, ἀλλ' ἀνήκει εἰς τὴν τάξιν τῶν καλουμένων ἰαματικῶν ἢ κοινότερον μεταλλικῶν λουτρῶν ὡς ἐκ τῶν ἀλατωδῶν τοῦ θαλασσίου ὕδατος συστατικῶν, ὧν ἐξέχει τὸ μαγειρικὸν ἄλας. Πετὰ τῶν ἐνεργειῶν λοιπὸν τοῦ ψυχροῦ λουτροῦ τὸ θαλάσσιον λουτρὸν συνοεῖ καὶ εἰδικωτέραν ἐνεργεσίαν ὡς ἐκ τῆς χημικῆς αὐτοῦ συνθέσεως, οὐ μόνον ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σώματος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὸ σῶμα καθόλου διὰ τῆς εἰς αὐτὸ εἰσαγωγῆς θαλασσίων ἀλάτων. Πλὴν ὅμως τῆς χημικῆς συνθέσεως καὶ τῆς ὡς ἐκ ταύτης μεγάλης πυκνότητος καὶ ἄλλαι περιστάσεις καὶ ἰδιότητες τοῦ θαλασσίου ὕδατος συντελοῦσιν εἰς τὴν εἰδικωτέραν αὐτοῦ ἐνεργεσίαν, ὧν κυριώταται εἶνε ὁ διηλεκτρικὸς κυματισμὸς καὶ ἡ θερμοκρασία. Ἡ θερμοκρασία τοῦ θαλασσίου ὕδατος διὰ τὴν πυκνότητα αὐτοῦ εἶνε ἥττον εὐμετάβλητος ἢ ἡ τῶν γλυκεῶν ὑδάτων· αὐξάνει δὲ τὸ θέρος οὐχὶ ἀποτόμως ἀλλὰ βαθμηδόν, καὶ φθάνουσα εἰς τὸ μέγιστον αὐτῆς περὶ τὰ τέλη Ἰουλίου, διατηρεῖται ἐπὶ τινὰ χρόνον σχεδὸν σταθερὰ, ἐλαττοῦται δὲ πάλιν βαθμηδόν κατὰ τὸ φθινόπωρον. Δυστυχῶς παρ' ἡμῖν δὲν ἐγένοντο εἰσέτι παρατηρήσεις οὔτε περὶ ἄλλων, οὔτε περὶ τῆς θερμοκρασίας τῶν θαλασσίων μερῶν, ἅτινα χρησιμεύουσιν εἰς λουτρά. Ὡς πρὸς τὰς καθ' ἡμέραν μεταβολὰς τῆς θερμοκρασίας δυνάμεθα καθόλου νὰ εἴπωμεν, ὅτι ἡ θάλασσα εἶνε ψυχρότερα τὴν πρῶταν, θερμότερα δὲ γίνεται ἀπὸ τῆς μεσημβρίας πρὸς τὴν δειλνῆν, πολλάκις μάλιστα ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε τὸ θαλάσσιον λουτρὸν ἀντὶ ψυχροῦ καταστᾶ σχεδὸν χλιαρὸν.

Εἰς τὴν ἐνεργεσίαν τοῦ θαλασσίου λουτροῦ συντε-

λεῖ καὶ ὁ ἀὴρ τῆς θαλάσσης, ὅστις εἶνε καθαρώτερος, πλεόν ζωογόνος καὶ διεγερτικὸς τῶν λειτουργιῶν τοῦ σώματος.

Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ θαλασσίου λουτροῦ εἶνε ἡ ἀμεσα καὶ ἐν αὐτῷ τῷ λουτρῷ ἐκδηλούμενα, ἡ ἐπακόλουθα καὶ μετὰ ταῦτα παρατηρούμενα.

Τὸ σπουδαιότατον ἀμεσον ἀποτέλεσμα ἔχει τὸ θαλάσσιον λουτρὸν κοινὸν μετὰ παντός ψυχροῦ λουτροῦ· εἶνε δὲ τοῦτο ἡ αἴσθησις ψύχους, ἡ φρικίασις, ἡ τὸ λεγόμενον πρῶτον ῥίγος, καθ' ὃ συσπᾶται τὸ δέρμα καὶ ἀπωθοῦνται τὰ ὑγρὰ ἀπὸ τῆς περιφερείας τοῦ σώματος πρὸς τὰ ἐσωτερικὰ ὄργανα. Τὸ πρῶτον ῥίγος μετ' ὀλίγον ἐκλείπει καὶ ἐπανερχεται κατόπιν ἄλλο καλούμενον δευτέρον ῥίγος. Ἡ σφοδρότης τοῦ πρώτου ῥίγους, ἡ πρὸς αὐτὸ ἀντίστασις καὶ τὸ μεταξύ τούτου καὶ τοῦ δευτέρου χρονικὸν διάστημα τοσοῦτον ποικίλουσιν, ὥστε δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς βάσις ὅπως διακρίνωμεν τοὺς λουομένους εἰς διαφόρους κατηγορίας, προσδιορίζωμεν τὴν προσήκουσαν διάρκειαν ἐκάστου λουτροῦ καὶ συμπεραίνωμεν ἂν ἔχομεν νὰ προσδοκῶμεν ὠφέλειαν ἐκ τῶν λουτρῶν.

Τῶν λουομένων οἱ μὲν οὐδεμίαν σχεδὸν αἰσθάνονται ἐντύπωσιν εἰσερχόμενοι εἰς τὴν θάλασσαν καὶ δύνανται νὰ μείνωσιν ἐν αὐτῇ, ἐὰν μάλιστα κολυμβῶσιν, ἡμίσειαν ἢ καὶ ὀλόκληρον ὥραν χωρὶς νὰ αἰσθανθῶσι τὸ δευτέρον ῥίγος. Τοῦτο παρατηρεῖται ἐπὶ νέων ὑγιῶν καὶ ῥωμαλέων, καὶ μάλιστα τῶν εἰθισμένων εἰς τὴν ψυχρολουσίαν. Ἄλλοι τούναντιον, καὶ οὗτοι εἶνε οἱ πλείστοι, καταλαμβάνονται ὑπὸ ζωνῆς αἰσθήσεως τοῦ ψύχους, ὑπὸ περισφιγέως καὶ καταπίεσεως τοῦ στήθους καὶ τοῦ ἐπιγαστρίου, ὠχρίωσι, συσπῶσι τοὺς χαρακτηρισ τοῦ προσώπου, σκητοδινιῶσιν, ἔχουσι παλμούς καὶ αἰσθάνονται καθὼς ἐσωτερικὴν ἐν τῷ θώρακι καὶ ἐλαφρὸν βῆχα. Ταῦτα πάντα παρέρχονται θᾶπτον ἢ βράδιον κατὰ τὰ πρόσωπα καὶ ἐπακολουθοῦνται μάλιστα ὑπὸ εὐφορίας· συντελοῦσι δὲ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς εὐφορίας καὶ ἡ πυκνότης τοῦ θαλασσίου ὕδατος καὶ ἡ ὀμαλὴ καὶ ἡ μὴ εὐμετάβλητος αὐτοῦ θερμοκρασία καὶ ὁ διηλεκτρικὸς κυματισμὸς. Εἰς τὴν εὐφορίαν ἔπεται τὸ δευτέρον ῥίγος βραδύτερον μὲν ἐπὶ νέων εὐεκτούτων, ταχύτερον δὲ ἐπὶ ἐξασθενημένων ἐκ καθεδρίου βίου, ἐξ ἠθικῶν περιπετειῶν κτλ.

Ἐπάρχουσι καὶ τινες καταλαμβάνόμενοι ὑπὸ σφοδροτάτου ῥίγους ἅμα εἰσελθόντες εἰς τὴν θάλασσαν, ὥστε ἀφίνουσι κραυγὰς· ἡ χροιά αὐτῶν ἀποβαίνει κυανῆ· οἱ χαρακτῆρες τοῦ προσώπου ἐξαλλοιοῦνται βαθέως· παρὰ τούτοις τὸ ῥίγος δὲ μὲν ἐκλείπει, ἀλλ' ἐπανερχεται μετὰ τρία ἢ τέσσαρα λεπτὰ τῆς ὥρας, δὲ δὲ ἐξακολουθεῖ κατέχον αὐτοὺς ἐν τῇ δυσαρέστῳ ἐκείνῃ καταστάσει ἐνόσῳ διαμένουσιν ἐν τῷ ὕδατι· ἐξέρχονται δὲ τῆς θαλάσσης ῥιγούντες καὶ φρικιώντες καθ' ὅλον τὸ σῶμα καὶ συγκρούοντες τοὺς ὀδόντας. Οἱ τοιοῦτοι οὐχὶ σπανίως καὶ ἀπὸ τρίψωσι τὸ σῶμα ἐπιμελῶς καὶ ἐνδυνῶσι καὶ πῖωσι ζεστόν τι ἢ οἶνον, ἐξακολουθοῦσιν ἐπὶ τινὰ χρόνον αἰσθανόμενοι περιψύξιν γενικὴν καὶ ἔχοντες ἐξηλλαγμένην τὴν χροιάν. Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπάγονται οἱ καθ' ἐξοχὴν νευρικοὶ λεγόμενοι, οἱ προσεγγίζοντες εἰς τὸ γῆρας καὶ οἱ ἀρχόμενοι τῶν θαλασσίων μετὰ τὴν χρῆσιν θερμῶν λουτρῶν.

Ἐπάρχουσι δὲ καὶ οἱ μὴ ἀνεχόμενοι τὰ θαλάσσια λουτρά ἐξ ἰδιοσυγκρασίας. Ἡ συνήθεια ἐξαλείφει βαθμηδόν ἢ ἐλαττώνει τὴν τοιαύτην διάθεσιν καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς ἀντιπάθειαν πρὸς τὰ θαλάσσια λουτρά, ὅπως τοῦτο παρατηρεῖται ἰδίᾳ ἐπὶ χλωρωτικῶν· καὶ τὸ κολυμβήμα δὲ συντελεῖ εἰς τοῦτο βραχύνον τὴν διάρκειαν τοῦ πρώτου ῥίγους καὶ βραδύνον τὴν εἰσβολὴν τοῦ δευτέρου.

Οἱ πλείστοι τῶν ἐν θαλάσσῃ λουομένων μετὰ τὰ πρῶτα λουτρά αἰσθάνονται κόπωσην γενικὴν καὶ κάματον τοῦ τε σώματος καὶ τῆς διανοίας, ὀκνηρίαν καὶ ὑπνηλίαν ἐν καιρῷ τῆς ἡμέρας, πρὸ πάντων μετὰ τὸ φαγεῖν· τὴν δὲ νύκτα κοιμῶνται βαθέως καὶ βαρύτερον τοῦ συνήθους. Μεθ' ὅλον ὅμως τὸν κάματον τοῦτον μετὰ τινὰς ἡμέρας ἡ

χροιά αὐτῶν γίνεται καταφανῶς εὐανθεσιάζουσα, βαθμικῶν δ' ἐξαλειφονται τὰ φαινόμενα τῆς καταπτώσεως καὶ παρατηρεῖται ζωρότης τῶν τε σωματικῶν καὶ τῶν ψυχικῶν δυνάμεων. Ὁ κάματος ὅμως οὗτος παρ' ἄλλοις ἀξάνει εἰς τοσοῦτον βαθμὸν, ὥστε ἀφ' ἐαυτῶν διακρίπτουσι τὰ λουτρά, αἰσθανόμενοι κόπον τῶν μελῶν ἀναγκάζοντα αὐτοὺς νὰ κατακλιθῶσιν, ἐκ διαλειμμάτων δὲ στενωχωρίαν καὶ βῆρος κατὰ τὸ στήθος, κεφαλαλγίαν ἢ σκοτοδονίαν, καὶ συμφορήσεις πρὸς τὴν κεφαλὴν ὁ ὕπνος γίνεται παραχῶδες καὶ διακεκομμένος. Καὶ ἀπὸ τῆς κοιλίας ἐπέρχονται φαινόμενα: ἀνορεξία, δυσκοιλίτης, διάρροια. Ἐκ τοῦ δέρματος κνησμός καὶ ἐξανθήματα. Ἡ φυσιολογικὴ ἐνέργεια τῶν λουτρῶν ἐκδηλοῦται συχνάκις καὶ ὑπὸ πυρετοῦ ἐφημέρου. Ταῦτα πάντα ἐλαττοῦνται βαθμικῶν ἐκ τῆς συνθειᾶς, ἐνίοτε δὲ καὶ παραμένουσι. Τέλος τὸ σταθερώτερον ἀποτέλεσμα τοῦ λουτροῦ συνίσταται εἰς τὴν λεγομένην ἀντιδρασιν. Τὸ σῶμα κρατύνεται, ἡ ἰσχύς τῶν ὀργάνων ἐντείνεται, οἱ ἰστοὶ τονοῦνται, τοῦ πέπτικου συστήματος ἡ ἐνέργεια ἀυξάνει, ἡ κινητικότης τῶν μυῶν καὶ αἱ λειτουργεῖαι τοῦ νευρικοῦ συστήματος γίνονται ζωρότεραι.

Τοιαύτη διὰ βραχέων εἶνε ἡ ἐπὶ τοῦ σώματος ἐνέργεια τῶν θαλασσιῶν λουτρῶν καὶ κατὰ ταῦτα τὰ θαλάσσια λουτρά εἶναι ἀξία τῆς φήμης αὐτῶν τῆς μεγάλης καὶ δικαίως χρησιμεύουσι καὶ ὡς ὑγιεινὸν καὶ ὡς θεραπευτικὸν μέσον. Ἀλλ' ὅμως καὶ ὀλέθρια ἐξ αὐτῶν ἐπέρχονται πολλάκις ἀποτελέσματα διὰ τὰς ἐσωτερικὰς συμφορήσεις, ἀς συνεπάγουσι, καὶ πάθη πολλὰ γεννῶνται κατὰ διάφορα ὄργανα ἐκ τῆς ἀκαταλλήλου ἢ κακῆς αὐτῶν χρήσεως. Ἰδίως δὲ παρατηρεῖται τοῦτο ἐπὶ γυναικῶν. Πολλὰ τούτων μετὰ τὰ λουτρά γίνονται νευρικώτεροι, ἢ προσβάλλονται ὑπὸ πάθους τινὸς τῆς μήτρας, ὑφ' οὗ ταλαιπωροῦνται διὰ χρόνον μακρὸν.

Ἐκ τῶν εἰρημένων γίνεται φανερόν, ὅτι τὸ θαλάσσιον λουτρόν δὲν εἶνε μέσον ἀδιάφορον, οὐδ' ἐνεργεῖ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εἰς πάντας, οὐδ' ἀνέχονται αὐτὸ ἐξίσου πάντες. Ἡθέλομεν ὑπὲρ τὸ δέον ἐκτείνει τὸν λόγον καὶ ἠθέλομεν ὑπερβῆ τὰ ὑπὸ τῆς ἐφημερίδος διαγεγραμμένα ὄρια, ἀν ἐξητάζομεν λεπτομερέστερον τὸ περὶ θαλασσιῶν λουτρῶν ζήτημα. Ἠκέσθημεν εἰς βραχείαν διαγραφὴν τῆς φυσιολογικῆς ἐνεργείας τῶν λουτρῶν τούτων, ἐξ ἧς εὐκόλως καταφαίνεται ἡ σπουδαιότης τοῦ θαλασσιῶν λουτροῦ. Ἐννοεῖται ὅτι εἰ τὸσπον σπουδαῖα κατ' αὐτὸ μετακινήσεις τῶν ὑγρῶν τοῦ σώματος ἀπὸ τῆς περιφέρειας πρὸς τὰ ἐσωτερικὰ ὄργανα, καὶ ἡ ἐκ τῆς θερμοκρασίας τῆς ἐπιφανείας τοῦ σώματος μεταλλαγὴ, καὶ ἡ ἐντύπωσις ἐπὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος ἢ κατὰ πρόσωπα διάφορος, ρυθμιζόμεναι καταλλήλως καὶ ἐφαρμοζόμεναι ὅπου ἡ πείρα ἀπέδειξεν ὅτι συμφέρει νὰ ἐφαρμολογῶνται, συνεπάγουσιν αἰσία καὶ σωτηριώδη ἀποτελέσματα, ἀλλὰ δὲν δύνανται νὰ ἐπιβληθῶσιν ἀτιμωρητῆ, ὅταν ἐπιβάλλωνται ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχεν.

Ὅπως μὴ καρπωθῆ βλάβην ἀντὶ ὠρελείας ὁ λουόμενος ἐν θαλάσσει ἀνάγκη νὰ ἐπιβάλλεται εἰς προφυλάξεις τινὰς καὶ πρὸ τοῦ λουτροῦ καὶ ἐν αὐτῷ καὶ μετ' αὐτό.

Ὅτι δὲν πρέπει νὰ εἰσέρχεται τις εἰς τὴν θάλασσαν καθιδρὸς ἡεῦθι: μετὰ τὴν τράπεζαν, τοῦτο εἶνε πασιγνώστον: σημειωτέον ὅμως ὅτι δὲν εἶνε ἀπαραίτητον νὰ ἔχη τις τὸ δέσμα κατὰ ξηρον καὶ ψυχρὸν ἵνα εἰσέλθῃ εἰς τὴν θάλασσαν.

Ὡς πρὸς τὴν στολὴν τῶν λουομένων παρατηρήτεον μόνον, ὅτι ἐν γένει πρέπει νὰ εἶνε ἐκ λεπτοῦ ὑφάσματος καὶ οὐχὶ στενῆ, ἀλλὰ κατὰ τὸ δυνατόν πλατέα, μὴ παρεμποδίζουσα τὴν ἐλευθέραν τῶν μελῶν κίνησιν, μηδὲ τὴν εὐκόλον τούτων διαβροχῆν διὰ τοῦ ὕδατος: αἱ γυναῖκες δὲν πρέπει νὰ καλύπτωσι τὴν κεφαλὴν δι' ὑφάσματος πυκνοῦ, ἀλλὰ νὰ ἔχωσιν αὐτὴν ἄσκεπῆ καὶ μόνον τὴν κόμην νὰ κρατῶσι δι' ἀπλοῦ δικτυωτοῦ.

Ὡς πρὸς τὴν ὥραν, καθ' ἣν συμφέρει νὰ γίνε-

ται τὸ λουτρόν, ἀνάγκη νὰ ἐρωτᾶται ὁ ἰατρός.

Ἐννοεῖται ὅτι ἐνταῦθα ὁ λόγος δὲν πρόκειται περὶ κολυμβητῶν ἢ ἐξ ἐπαγγέλματος καὶ συνθηθείας, ἀλλὰ περὶ τῶν χάριν τῆς ὑγείας αὐτῶν λουομένων. Ὁ ἰατρός ἀποβλέπων εἰς τὴν πρὸς τὸ ψυχρὸς εὐαισθησίαν, τὴν ἰδιοσυγκρασίαν, τὴν γενικὴν τοῦ σώματος κατάστασιν ἢ εἰς ὑπάρχον τι πάθος, προσέτι δὲ εἰς τὴν τοποθεσίαν τῶν λουτρῶν, ἢ εἰς τοὺς πνέοντας ἀνέμους, καθόσον νομίζει ὡς καταλλήλοτερον τὸ ψυχρότερον ἢ τὸ ἤττον ψυχρὸν λουτρόν, τὸ κυματώδες ἢ τὸ ὑναντίον, προσδιορίζει ὥραν πρωϊνὴν ἢ περὶ τὴν δείλην καὶ τὸ ἔσπερας. Φρόνιμον δὲ εἶναι ν' ἀρκῆται τις ἐν γένει εἰς ἓν λουτρόν τὴν ἡμέραν.

Ἡ εἰς τὴν θάλασσαν εἴσοδος γίνεται ταχεῖα καὶ ἡ ἐμβάπτισις τοῦ σώματος ὀλοκλήρου διὰ μιᾶς, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς κεφαλῆς. Εἰσελθὼν τις εἰς τὴν θάλασσαν δὲν πρέπει νὰ μένῃ ἀκίνητος, οὐδὲ νὰ ἔχη τὸ ἥμισυ τοῦ σώματος ἐν τῷ ὕδατι, ἀλλὰ νὰ κινῆται ἐμβεβαπτιζόμενος ἐν τῷ ὕδατι, ἀπομιμούμενος τὰς κολυμβητικὰς κινήσεις ἢ ἀφινόμενος εἰς τὴν φορὰν τῶν κυμάτων, ὅταν ταῦτα εἶναι μεγάλα.

Ἡ διάρκεια ἐκάστου λουτροῦ ὀρίζεται ἐκ πολλῶν περιστάσεων, εἰς ἃς ἐκ τῆς ηλικίας, τοῦ φύλου, τῆς σωματικῆς καταστάσεως, τῆς συνθειᾶς, ἐξ ὑπάρχοντός τινος πάθους, ἐκ τῆς εἰς τὸ ψυχρὸς εὐαισθησίας καὶ ἄλλων. Κατ' ἀρχὰς ἡ διάρκεια τοῦ λουτροῦ ἔστω βραχεῖα: πολλάκις μάλιστα εἶναι ἀνάγκη νὰ περιορισθῇ τις εἰς ἓνα καταβυθισμὸν καὶ νὰ ἐξέλθῃ παροῦς. Συνήθως τὰ πρῶτα λουτρά ἔστωσαν 3—5 λεπτῶν διάρκειας, κατόπιν πικραίνονται μέχρι 10 λ. ἢ καὶ 1/4 τῆς ὥρας. Ἐν γένει δὲ ἔστω κανὼν νὰ μὴ περιμένῃ τις τὸ δεύτερον ῥίγος, ὅπερ θεωρητέον ὡς κριτήριον τοῦ ὅτι τὸ λουτρόν διήρκεσεν ὑπὲρ τὸ δέον. Ἀναλόγως δὲ τῆς θερμοκρασίας τῆς θαλάσσης καὶ κατὰ τοὺς λουομένους τὸ λουτρόν δύναται νὰ παραταθῆ καὶ ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν καὶ πλέον. Σημειωτέον, ὅτι ἡ συχνοτέρα αἰτία δυσαρέστων συμβεβηκότων, ἐπερχομένων ἐκ τῶν θαλασσιῶν λουτρῶν, εἶναι ἡ μὴ ἀκριβὴς προσοχὴ εἰς τὴν κατάλληλον διάρκειαν τοῦ λουτροῦ. Αἱ μεταβολαὶ τοῦ καιροῦ, τῆς θαλάσσης καὶ τῆς καταστάσεως τοῦ λουομένου πρέπει νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν προκειμένου περὶ διάρκειας τοῦ λουτροῦ, ἧτις διὰ τοῦτο δὲν εἶναι φρόνιμον ἐκ τῶν προτέρων ἐρισθεῖσα ἐράπαξ νὰ τεθῇ ὡς κανὼν δι' ὅλην τὴν ἐποχὴν τῶν λουτρῶν.

Ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἐξέρχεται τις ἐπίσης ταχέως ὅπως καὶ εἰσέρχεται ἀπαγορεύεται δὲ τὸ ἐπανειλημμένως ἐξέρχεται καὶ εἰσέρχεται. Ἄρα ἐξελθὼν ὁ λουομὸς περιτυλίσσεται ἐπιμελῶς καὶ καθ' ὀλοκληρίαν ἐντὸς σινδόνος, δι' ἧς τριβόμενος ἀφαίρει τὴν ὑγρασίαν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σώματος: ἐνδύεται δὲ ταχέως καὶ κινεῖται, εἰ δυνατόν, ἐν ὑπαίθρῳ, ἐπὶ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας τοῦλάχιστον, ἢ ποιεῖ ἐλαφρὰς ἀσκήσεις γυμναστικῆς. Ἐὰν δὲ εἶναι ἐξ ἐκείνων, παρ' οἷς διαρκεῖ ἡ τοῦ ψυχρῶς αἰσθησις, πίνει ὀλίγον εἶνον ἢ ζεστόν τι ποτόν. Δὲν τρώγει δὲ, εἰμὴ μετὰ παύσεσιν ἡμισείας ὥρας τοῦλάχιστον. Ἡ κόμη ἀποστεγνοῦται ταχέως καὶ καθ' ὀλοκληρίαν προστριβομένη διὰ φανέλλας ἢ ὀθονίου λίαν ξηροῦ καὶ ἔπειτα ἀφινόμενῃ ἐπὶ τινα χρόνον λυτῆ ἀπαγορεύεται δὲ ἡ χρῆσις ἐλαίου ἢ χρίσματος πρὸ τῆς τελείας τῶν τυχῶν στεγνώσεως.

Ἐν γένει δὲ καθ' ὅλην τὴν ἐποχὴν τῶν θαλασσιῶν λουτρῶν ὁ ποιῶν τούτων χρῆσιν καλὸν εἶναι νὰ μὴ παρεκτρέπεται τῆς συνήθους διαίτης καὶ ν' ἀπέχη συμποσίων καὶ εὐωχιῶν καὶ ἄλλων καταχρηστικῶν. Ὁ λουόμενος ἐν θαλάσσει ἐπὶ οἰφδῆποτε σκοπῶ ἀς μὴ λησμονῆ, ὅτι τὸ θαλάσσιον λουτρόν δὲν εἶναι ἀδιάφορον ὑγιεινὸν μέσον, καὶ ὅτι ὁ περιπίπτων εἰς παραπτώματα κατὰ τὴν χρῆσιν αὐτοῦ, βλάπτεται τὴν ὑγείαν πολλάκις διὰ πάντος.

Καλοῦνται οἱ δανεισταὶ τῆς πτωχεύσεως Νικολάου Πετρακοπούλου οἱ ἐπαληθεύσαντες τὰ δάνειά των καὶ βεβαιώσαντες αὐτὰ ἐνόρκως ὅπως ἐμφανισθοῦν ἐνώπιον ἡμῶν καὶ εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Ἐμποροδικείου τὴν ἐνάτην (9) Ἰουνίου ε. ε. ὥραν 4 Μ. Μ. διὰ νὰ σκεφθοῦν περὶ συμβιβασμοῦ.

Πάτριαι τὴν 19 Μαΐου 1883.

Ὁ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως Εἰσηγητὴς

Π. ΠΕΤΑΣ.

Ὁ ὑπογραμματεὺς

Ι. Πισσυρίγκος.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ ΤΗΣ ΕΝ ΔΙΒΕΡΠΟΥΛ ΘΑΛΑΣΣΙΑΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ «BRITISH & FOREIGN»

Δέχεται ἀσφαλείας ἐμπορευμάτων διὰ μικροῦ καὶ μεγάλου πλῆθος μετρίωτα ἀσφάλιστρα. Τὸ ἐνταῦθα ἀσφαλισθὲν ποσὸν τῶν τελευταίων 5 μηνῶν ἀνέρχεται εἰς δραχμὰς 1,500,000

Ὁ Πράκτωρ

Β. Γ. ΜΑΡΣΑΛΛ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ ΤΗΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ ΠΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ «Ο ΗΑΙΟΣ»

Δέχεται ἀσφαλείας ἐπὶ οἰκιῶν, ἀποθηκῶν, ἐμπορευμάτων καὶ ἐπίπλων μετρίωτα ἀσφάλιστρα. Τὸ ἀσφαλισθὲν ποσὸν κατὰ τὸ ἔτος 1882

Ἰέρ. στερλ. 291,300,000.

Ὁ Πράκτωρ

Β. Γ. ΜΑΡΣΑΛΛ

ΕΙΔΩΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ζητεῖται ἐνταῦθα ὑπάλληλος μετὰ καλῶς συνστάσεως, γινώσκων κάλλιστα τὴν γλῶσσαν μας καὶ ἐκ τῶν ξένων γλωσσῶν τοῦλάχιστον τὴν Γαλλικὴν ἀλλὰ καλῶς, κάτοχος δὲ τῆς Διπλογραφίας καὶ πάσης ἄλλης σχετικῆς γνώσεως καὶ πείρας ἐμπρο. γραφείου.

Ἡ διεύθυνσις πρὸς τὴν ἐκδοσιν τοῦ Φορολογουμένου.

ΧΥΤΗΡΙΟΝ

ΚΑΙ

ΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

Δ. ΠΑΔΟ καὶ Σα

(ὑπὸ τὴν οἰκίαν Σπ. Λέφα.)

Δέχεται τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀκρολύθων ἔργων:

Ἐπιδιορθώσεις παντὸς εἶδους ἀτμοκινήτων ἢ ὑδροκινήτων μηχανῶν.

Ἐκκατασκευὴν ἐλασπιστηρίων, ἀντλιῶν, ὄλων ἐν γένει τῶν σιδήρων τῶν ἐκκαθαριστικῶν τῆς σταρῆδος μηχανῶν, ἐστιῶν (μαγειρίων) οἰκιῶν καὶ ξενοδοχείων, κυκλῆδας ἐξωστῶν καὶ κλιμάκων ἐκ χυτοῦ σιδήρου ποικίλων σχημάτων, ἐπίσης ἀξόνων καὶ στηλῶν παντὸς μεγέθους.

Ἀνανέωσιν παντὸς βεβλαμένου σιδηροῦ μηχανήματος.

Ἡρομήθειαν παντὸς εἶδους μηχανῶν ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐργοστασίων τῆς Εὐρώπης καὶ τὴν τοποθέτησιν αὐτῶν πρὸς κανονικὴν λειτουργίαν.

Πληροφορίας περὶ μηχανῶν ζυμωτικῶν καὶ μαυνοστρικῶν κατὰ τὸ σύστημα Γενεύης καὶ Νεαπόλεως ὡς καὶ περὶ Ἀρτυσιανῶν φρεάτων.

Εἰδικότης περὶ πᾶσαν μηχανὴν κινουμένην δι' ἀερίοφωτος.

Τιμὰὶ συμφέρουσαι τοῖς πᾶσιν

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Εἰς τὸ Ἔργοστάσιον, ἢ εἰς τὸ κατάστημα τοῦ ἐν Πάτραις Ἀερίοφωτος.